

Sygn. akt IV U 132/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Antoniak

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2015r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania D. O.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 29 grudnia 2014 r. (Nr (...))

w sprawie D. O.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do dodatku pielęgnacyjnego

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo D. O. do stałego dodatku pielęgnacyjnego od 1 grudnia 2014 roku.

Sygn. akt: IV U 132/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 29 grudnia 2014r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, działając na podstawie art.27 ust.1 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników odmówił D. O. prawa do dodatku pielęgnacyjnego wskazując, że u wymienionej nie stwierdzono niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła D. O. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do dodatku pielęgnacyjnego. W uzasadnieniu stanowiska wskazała, że organ rentowy błędnie ustalił i ocenił stan jej zdrowia, gdyż wbrew twierdzeniom organu rentowego nie jest w stanie samodzielnie egzystować (odwołanie wraz z załącznikami k.1-5 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z 15 grudnia 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do samodzielnej egzystencji, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.7 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona D. O. uprawiona jest do emerytury rolniczej. Jednocześnie do 30 listopada 2014r. ubezpieczona uprawniona była do dodatku pielęgnacyjnego (orzeczenie lekarza rzeczoznawcy KRUS z 15 stycznia 2014r. k.82-93 akt emerytalnych i decyzja z 19 lutego 2014r. o ustaleniu prawa do dodatku pielęgnacyjnego k.95 akt emerytalnych). W dniu 1 października 2014r. ubezpieczona wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o ustalenie prawa do dodatku pielęgnacyjnego na dalszy okres (wniosek k.97-99 akt emerytalnych).

Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza rzeczoznawcę KRUS, który w orzeczeniu z 18 listopada 2014r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do samodzielnej egzystencji (orzeczenie lekarza rzeczoznawcy z 18 listopada 2014r. k.104-120 akt emerytalnych).

Na skutek odwołania ubezpieczonej od powyższego orzeczenia lekarza rzeczoznawcy (k.122 akt emerytalnych) ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską KRUS, która w orzeczeniu z 15 grudnia 2014r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do samodzielnej egzystencji (orzeczenie komisji lekarskiej KRUS z 15 grudnia 2014r. k.124-127 akt emerytalnych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 29 grudnia 2014r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił ubezpieczonej prawa do dodatku pielęgnacyjnego (decyzja z 29 grudnia 2014r. k.131 akt emerytalnych).

Ubezpieczona ma 72 lata. Cierpi na chorobę zwyrodnieniową obu stawów kolanowych z ograniczeniem ich ruchomości w stopniu znacznym, przy czym przeszła protezoplastykę stawu kolanowego lewego. Nadto ubezpieczona cierpi na zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego z zespołem bólowym i ograniczeniem ruchomości, częściowe uszkodzenie ścięgna A. prawego z przewlekłym zespołem bólowym, naciśnienie tętnicze umiarkowane, przewlekłą chorobę wieńcową, ból i zawroty głowy naczyniopochodne. Badanie ortopedyczno-neurologiczne ubezpieczonej wykazuje pogłębienie lordozy lędźwiowej, ograniczenie ruchomości w odcinku szyjnym i lędźwiowym kręgosłupa, ograniczenie bólowe ruchomości stawów biodrowych i barkowych, a także stawów kolanowych z objawami artrozy stawu kolanowego prawego, bolesność w przebiegu ścięgna A. prawego z ograniczeniem ruchomości stawu skokowego prawego. Powyższe schorzenia upośledzają w znacznym stopniu sprawność i wydolność fizyczną ubezpieczonej. Ubezpieczona z trudnością wykonuje podstawowe czynności, chód ma niewydolny, porusza się tylko o 2 kulach. Ma znaczne trudności w samodzielnym ubieraniu się i rozbieraniu oraz wykonywaniu innych podstawowych czynności. Dlatego wymaga stałej opieki drugiej osoby. Współtowarzyszka niewydolność układu krążenia powoduje pogorszenie wydolności fizycznej ubezpieczonej. Okoliczności te powodują, że ubezpieczona jest nadal, tj. od 1 grudnia 2014r. niezdolna do samodzielnej egzystencji, przy czym jest to niezdolność trwała (opinia biegłych z zakresu kardiologii, neurologii i ortopedii k.12-13 i opinia uzupełniająca k.22 akt sprawy)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej D. O. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.27 ust.1 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, do emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia przysługuje dodatek pielęgnacyjny na zasadach i w wysokości określonej w przepisach emerytalnych. Przepis art.75 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) stanowi zaś, że dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty, jeżeli osoba ta uznana została za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia, przy czym w myśl art.13 ust.5 w/w ustawy niezdolność do samodzielnej egzystencji orzeka się w przypadku stwierdzenia naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych.

Analizując poczynione wyżej ustalenia faktyczne w świetle powyższych regulacji Sąd doszedł do przekonania, że twierdzenie ubezpieczonej, że jest ona osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji jest zasadne. W celu ustalenia stanu zdrowia ubezpieczonej w kontekście naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych Sąd zasięgnął

opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych z zakresu kardiologii, neurologii i ortopedii dała podstawy do ustalenia, że z powodu schorzeń narządu ruchu znacznie upośledzających sprawność ruchową ubezpieczonej, ubezpieczona wymaga stałej opieki drugiej osoby w wykonywaniu podstawowych czynności życiowych. Okoliczność ta powoduje, że ubezpieczona jest nadal ,tj. od 1 grudnia 2014r. niezdolna do samodzielnej egzystencji i jest to niezdolność trwała (opinia (...) akt sprawy). Analizując powyższą opinię Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonej, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona.

Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych, gdyż zarzuty organu rentowego do opinii dotychczasowych biegłych sprowadzają się do zakwestionowania opinii bez wskazania konkretnych zastrzeżeń natury medycznej (pismo organu rentowego k.26 akt sprawy).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.